

„EDINOST“

Izdanje po trikrat na teden v šestih izdankih ob torkih, četrkih in sobotah. Zjutranje izdanje izhaja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri večer. — Obojno izdanje stane: za en mesec . . . 1.—, izven Avstrije f. 1.50 za tri mesece . . . 3.— „ „ „ 4.50 za pol leta . . . 6.— „ „ „ 9.— za vse leto . . . 12.— „ „ „ 18.—

Naročnino je plačevati naprej na naročbo brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Posamične številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 3 nč., izven Trsta po 4 nč.

EDINOST

Oglasi se računajo po tarifi v petitu; za naslove z dobelimi črkami se plačuje prostor, kolikor obsega navadnih vrstic. Poslana, osemnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu ulice Cassarea št. 13. Vsako pismo mora biti frankovano, ker nefrankovana se ne sprejemajo. Rokopis se ne vrača.

Naročnino, reklamacije in oglaševanje sprejema upravništvo ulice Molino picolo št. 3. II. nadst. Naročnino in oglaševanje plačevati loco Trst. Odprto reklamacije se pristoja pošiljati.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

„P. odniti se mora.“

Čestitim našim gg. naročnikom!

Te dni smo pričeli razpošiljati poštne nakaznice, iz katerih je razvidno, koliko dolguje vsak na zastani naročnini do 31. marca t. l. Glede na to, da imamo ravno letos izvanredno ogromne troške, prosimo čestite gg. naročnike, da blagovole doposlato zastano naročnino; in ozirom na to, da se naročnina vnaprej plačuje, tudi po možnosti predplačilo za drugo četrtletje. Kdor nam do konca tekočega meseca ne doloži zastane naročnine, temu bomo primorani ustaviti list.

Upravništvo „Edinosti“.

Kliki!

„I giovani preti italiani“, katerih organ je baje „per eccellenza“ katoliški „L' Amico“ in katere smo že parkrat predstavili našim čitateljem v njihovi pravi luči, pokazali so zopet v številki omenjenega lista od dne 14. t. m., kakov katoliški duh prešinja te mlade in zelene duhovne gospode. Njihov „katoliški“ „Amico“ in židovski „Piccolo“ sta par nobile fratrum; pokaži jednega in skriv drugega, in ne vidiš nikake razlike; kajti „Piccolo“ hvali katoliške duhovnike, ako je to njemu v prilog, in sramoti katoliške fratre, ako je tako prav njemu. Tej mladi gospodi okolo „Amica“ je katolicizem deveta kila voda, italijanstvo pa nad vse, kar hote pokazati tudi se s svojo nošnjo. Nosijo se tako: ne, ker je to obleka katoliški duhovščini, ampak le zato, ker se tako nosijo duhovniki po vsej Italiji.

Satanskim očesom so spremljali zadnje volitve za državni zbor; peklensko naslado so uživali v tlačenju Slovencev v Primorju in v turški zmagi italijanskih judo-liberalcev. Tudi njihov „Amico“ od dne 14. t. m. kliče „evviva Hortis“, ne morda zato, ker je propal socialistiški Učekar, ampak le zato, ker ni prodrl Slovenec Nabergoj; da ne govorimo o Pirovi zmagi Bartolija proti Laginji. Ti „katoliki“, ki v škornju slovanskega duhovnika vidijo heretika, a v njegovih širokih hlačah šizmatika, pridružili so se slavju, katerim so Hortisa pozdravili framasoni Italije z istim Carduccijem na čelu, ki je — med ostalimi poganskimi pesmimi in žaljenji katoliške vere —

PODLISTEK

Fromont mlajši & Risler starši.

ROMAN.

— Francoski epikal Alphonse Daudet, preložil Al. B. —

Želela je namreč, ne da bi to pripoznala sama sebi, najbolj, da bi jo Klara opazila, da bi odgrnila zagrinjalo svojega okna, hoteča poslušati, in da bi pričela sumiti. Še tega jej je manjkalo, da bi bila popolnoma srečna: nemir njene tekmice. A zaman se je trudila, Klara Fromontova ni opazila ničesar, kakor Risler, živeči v nemotenem dušnem pokoju.

Samo stari blagajnik Žiga je bil v istini nemiren. In tudi on ni mislil na Sidonijo, ako je za jeden hip nehal računati, pero vtaknil za uho ter pogled obrnil skozi svoje omrežje na vlažno prst malega vrta. Mislil je samo na svojega šefa, na gospoda Žorža, ki sedaj jemlje iz blagajnice toliko denarja za tekoče stroške ter mu meša vse knjige. To se je godilo vsaki pot z drugim izgovorom. Z mirnim, brezskrbnim obrazom je stopil k ograji:

„Ali imate malo denarja, dragi Planus? ... Sinoči so me pri hazardu oskubili ter zaradi take malenkosti nersd pošiljam k banki...“

zapel poznano hišno „sotoni“. Imajo prav, gospoda okolo „Amica“! Ako čestitajo Hortisu framasoni in krivonosi židje, zakaj ne bi mu čestitali in kričali „Evviva“ tudi istim jednaki katoliki okolo „Amica“, prav v zmislu tistega pregovora, ki pravi: Povej mi, s kom se družiš, in jaz ti povem, kdo si!

Ti „katoliki“ so pokazali, da znaje dobro lagati, da se strinjajo vsakojakimi liberalci, da so psevdokatoliki, kakor sta jih že imenovala „L' Eco del Litorale“ in „Primorski list“. Njihovimi sredstvi se ne širi vera, niti prava pravstvenost, ampak grdi se ista in uničuje.

Kako čudo torej, da se toliko vesele, da se je po prizadevanju tržaških judo-liberalcev v Rojanu uvela laška propoved, kar se utegne skoro dogoditi še na katerem drugem slovenskem kraju. Njim ni do vere, ampak le do širjenja italijanstva in brezverstva; kajti oni vedo dobro, da naš narod, dokler ostane zvest svojemu jeziku in svoji narodnosti, ostane zvest tudi svoji veri; in da kakor hitro naši zaslepljeni ljudje počno zapuščati svoje slovenstvo oziroma hrvatstvo ter oprijemati se tujega italijanstva, v isti hip zapuščajo tudi Boga in cerkev. Kdor ne veruje, da je to gola resnica, naj se le ozre po tržaški okolici in širom Istre; prepriča se, da odpadnik od narodnosti je zajedno tudi odpadnik od Boga; a ravno taki odpadniki so stebri takozvane italijanske kulture.

Zakaj torej mrze našo narodnost in naše svetinje ti mladi duhovniki? Zato, ker se v njihovih žilah pretaka naša kri! Jednemu je oče iz Dalmacije, a mati s Krasa; drugemu oče iz Kranjske, a mati od sv. Jakoba, iz Istre, s Tolminskega itd. Slučajno so bili porojeni blizu sence tržaškega drevesa, in glej jih: poturica je huji od Turka! Zatajili so svoj rod, postali so najgroznejši neprijatelji vsemu, kar se imenuje slovensko ali hrvatsko.

Povodom uvedenja italijanske prepovedi v Rojanu — katera novotarija je toliko razburila naše ljudstvo — je pisal list „La Ricerazione“, da ne bode miru, dokler bodeti izhajali „Edinost“ in „Naša Sloga“. No, sedaj vidimo, kako desni jej prijatelj „L' Amico“ širi mir in slogo v pra-

vem katoliškem duhu! Ali ne bi storila bolje „La Ricerazione“, da bi pometala pred svojimi vratmi? Gotovo, ker ima dosti smrada pred svojimi vratmi, ki bi mogel onesnažiti italijanske fine čevljičke in srebrne „flube“ njenih prijateljev.

Gospodje, odkrito vam moramo reči, da ste avvocato non chiamato, ker se hočete z insinacijami, naperjenimi proti Hrvatom in Slovincem, obvarovati, da ne bi naši cerkveniki predstojniki jeli sumiti o vas in vas — spoznavati! Ako bi Slovani imeli take zaščitnike, kakoršni ste vi in vaši somišljeniki, gorje njim potem! Pomislite na vaš prejšnji list „Il Popolo“, s katerim, kakor dnevnikom, bi bili lahko storili mnogo dobrega, veliko več, nego se sedanjim vašim zabavnim polumesečnikom „Ricerazione“. No, vsakdo pogodi lahko vzrok tej premembi, a ta je, da vam p u p o l l i v „Ricerazione“ donajajo več dobička, nego vam ga je donajal „Popolo“. Dragi gospodje pri „Ricerazione“! Kdor vas pozna le količkaj, mora se vam čuditi in prašati samega sebe: kako to, da ste bili nekdanj toliko podložni in molčeči kakor kamen, a sedaj ste postali trdi neizprosivi, arogantni in brbljavi, da bi hoteli dajati naukov samim škofom? Bržkone ni bila to vaša šepkulacija? Vi bi hoteli, da se za Slovence v Istri ustanove novi listi. No, to dosežete lahko, da jeden ali drugi izmed vas postane sotrudnikom — „Pravi Naši Slogi“. Slovani pa ne potrebujejo novih listov, ker so zadovoljni se sedanjimi.

Prosimo vas, ne mešajte se v naše stvari in ne pozivajte nikogar, da bi med nami zasejal neslogo in nemir! Saj imamo dovolj neprijateljev tudi tamo, kjer bi jih ne smeli imeti!

Zaključujé vam pa ključemo: vam ni do miru in ljubavi, ampak jedina vaša želja je, da bi Slovani umolknil popolnoma in se udali Italijanom. Ti poslednji naj bi gospodarili se Slovani, kakor jim drago. No, nadejamo se za trdno, da Slovani bodo znali razlikovati med svojimi pravi prijatelji in krivimi proroki in lažljivimi prijatelji.

Duhovnik.

vse svoje dni ostal samec, se je grozno bal žensk v obče, Parižank pa še posebe. Da bi umiril svojo vest, je menil, da mora pred vsem drugim to stvar odkriti Rislerju. Stori je to najprej na precej nedoločen način:

„Gospod Žorž izdaje mnogo denarja“ je omenil nekega dne.

Risler je ostal popolnoma miren.

„Kaj naj jaz storim proti temu, stari mi prijatelj?... On ima pravico do tega.“

In vrli človek je res mislil, kar je rekel. Zanj je bil Fromont mlajši jedini gospodar v hiši. To bi bilo lepo, ako bi se on, prejšnji risar uzorcev, drznil opominjati. Tudi stari blagajnik se ni upal več govoriti o tem do tistega dne, ko mu je od nekega velikega trgovca s šali došel račun o šest tisoč frankov za kašimir.

In šel je k Georgesu v privatno pisarno.

„Ali naj plačam, gospod?...“

Georges Fromont je bil malo v zadregi. Sidonija je pozabila povedati mu, kaj je novega kupila: sedaj je že kar po svoji volji ravnala proti njemu.

(Pride še.)

Dejal bi, pomilujé je odprl Žiga Planus svojo blagajnico, da bi vzel ven zahtevano svoto, in pri tem se je strahoma spomnil dne, ko je gospod Georges, tedaj stoprav dvajset let star, svojemu strijcu pripoznal, da se je pri igri zadolžil nekaj tisoč frankov. Sedaj pa je vrli mož pričel črtiti klub ter globoko zaničevati vse ude njegove. In ko je neki dan begat trgovec, ki je bil tudi zraven, prišel v tovarno, je dejal z navadno dobrovoljno robotostjo:

„Vrag naj vzame vaš klub v Châtenau-d'Eau!.. V dveh mesecih je gospod Georges več nego li deset tisoč frankov pustil pri vas.“

Oni se je pričel smejati:

„Vi se motite, papa Planus... Vašega šefa že najmanj tri mesece nismo videli pri nas.“

Blagajnik se ni dalje razgovarjal, a v njegovem duhu se je ukoreninila misel, ki ga je mučila ves dan.

Kje je Georges, ker ni hodil v klub, prebil svoje večere? Kje je trošil toliko denarja?

Ni drugače, nego da kakšna ženska tiči za tem.

Ko se je bila ta misel porodila v njem, se je pričel Žiga Planus v istini tresti za svojo blagajnico. Stari godrnjač iz bernskega kantona, ki je

Najnoveje nasilstvo. Liki orkan besni sedaj progressovski fanatizem, neizprosno podiraje vse, kar mu ni po volji. Tako se je uničila povsem zakonita volitev gospoda Nabergoja. Volitev je zakonita, proti volitvi ni bil ułożen ni najmanjši prigovor, verifikacijski odsek je priznal sam v svojem poročilu, da je bila volitev zakonita, in priporočal je, naj se ista odobri. In vendar se je uničila ta volitev, ker je tako hotel laški fanatizem. Dejstvo pa, da so proti odobrenju glasovali isti člani verifikacijskega odseka, ki so pripoznali, da je bila volitev zakonita, to dejstvo provzroča, da se to najnoveje nasilje dviga visoko na tržaško-lokalno površino in se povspenjuje do splošno - avstrijske politične važnosti. Zato govorimo o tem na tem mestu. Kaj da je Trst za državo avstr., o tem ne treba govoriti na široko; in to ne le po svoji lastnosti, kakor jedino veliko pomorsko tržišče, ampak — in ta moment je prevažen v političnem pogledu — tudi po svoji zemljepisni legi. Da bode mogel Trst vršiti svojo veliko nalogo na korist in varnost države, treba zdravih političnih odnošajev, spajajočih vse poštene in lojalne življe brez razlike narodnosti — v jedno veliko patrijotičsko kolo. Tu, kakor nikjer drugje, treba tolerancije, treba liberalnega mišljenja v plemenitem pomenu te besede, tu treba ustvarjati točak, ki bodo družile vse narodnosti, bivajoče tu, in delujoče v procvit tega mesta. Progressova stranka ne pozna teh pomislekov in gazi v blato zakone najprimitivnejše parlamentarne dostojnosti. Kar je storila progressovska stranka se svojim sklepom od minolega ponedeljka, to je izravni napad na parlamentarno načelo, na parlamentarno dostojnost, na pravico — volilcev. To so nezdravi odnošaji, ako ima vse v svojih rokah stranka — ki je zbežala v svoji strasti, ki žali na nečuten način najlojalnejši del prebivalstva, ki sili naravnost v obup to prebivalstvo. Odločilni krogi bi morali vendar malo pomisliti, kaj znači to, ako ljudstvo — obupuje. Obup prebivalstva, ogorčeno čustvovanje, to so žalostni pojavi, sosebno v pokrajini, ker je ljudstvo takorekoč permanentni stražar države. To so državno - političski pomisleki posebne teže in oni, ki imajo prvo besedo v državi, naj si nikar ne maše ušes pred temi pomesliki.

Državnozbornske volitve. Včeraj je volilo veliko posestvo v Dalmaciji. Hrvatski kandidat profesor Luka Zore je dobil 318 glasov, Italijan Bonda pa 194. To je torej sijajna smaga domače sloge proti Italijanstvu. Dalmacija je torej očiščena. To nam bodi v tolažbo. Saj so bili tudi v Dalmaciji nekdanj žalostni odnošaji.

Po družih pokrajinah so volila včeraj veleposestva in trgovinske zbornice. Vsega skupaj je bilo včeraj izvršenih 18 volitev. To je bil razmeroma najuspešnejši dan za nemške liberalce, ko so volile same privilegovane skupine. Tu je še zatočišče liberalcev, do pravih ljudskih mandatov jim je zaprta pot.

O volitvi v veleposestvu goriškem nam pišejo iz Gorice: Boj se je zaključil s porazom našega kandidata. Takega izida smo pričakovali, ker je bilo že vse proračunjeno tako tam — kjer so tako hoteli. Imenik volilcev je bil sestavljen tako, da naša zmaga ni bila mogoča. Od 30 naših reklamacij je bila vnaprejetih le polovica, ostale pa so bile zavržene povsem neutemeljeno. Ne samo da so bile zavržene naše reklamacije in vsprejete vse one naših nasprotnikov, ampak še zbrisalo se je osem naših veleposestnikov, proti katerim so reklamovali naši nasprotniki. Ukljub temu tako pripravljenemu imeniku bi bili morali zmagati mi, da ni vlada prihitela na pomoč nasprotnikom še v zadnji uri. Z odlokom od dne 21. t. m. je namreč brisala uradnim putem še nekoliko naših volilcev, ki so imeli že v rokah svoje izkaznice. K vsemu temu je prišlo še dejstvo, da so nekateri naši veleposestniki zamudili volitev komisije in je tako prišla ista v roke nasprotnikov. Vlada je sicer imenovala trojico naših, ali ti so bili obnemogli proti zvijačam Pajerjevim. Poslednji je bil namreč predsednik komisije, in je v tem svojstvu kar kemiški analizoval podpise na naših pooblastilih. In ker so bila ista podpisana od Slo-

vencev slovenskih imen s slovenskim pravopisom, in ne tako, kakor se je glasilo njih popačeno ime na izkaznicah, je večina komisije odbila menda 12 naših pooblastil; nasprotno pa je pripustila 15 notorično nezakonitih svojih glasov. Zmaga je bila proračunjena že naprej. To, kar smo zvedeli Slovenci še-le ob 6. uri zvečer, da je namreč dr. Verzeznassi izvoljen z večino 38 glasov, so vedeli Lahi že ob 2. uri popol. in so se že tedaj pripravljali na demonstracijo. Grof Coronini je dobil 183 glasov brez odbitih dvanajstih pooblastil, kar znači 195. Vrhu tega so brisali uradnim putem še 6 ali 7 naših. Za Verzeznassija je glasovalo 221 velepostnikov, med istimi 15 nezakonitih, dva ali trije slovenski podkupljenci, potem nekateri, ki niso držali besede, dane grofu Coroniniju, da bodo volili njega, oziroma, da ostanejo doma. Med poslednjimi je bil tudi grof Lanthieri, ki ima svoja pesestva — zapomnimo si to! — v Vipavi. Ta visokorodni mož je glasoval za Verzeznassija. Istotako Tosi Gavdencij iz Skrilj, Bolaffio iz Ajdovščine, grofica Formentini iz Brd, mesar Fogar iz Pevme, ravnatelj „Monta“ in župan v Stvrtanu Fabris in še nekateri drugi posestniki, živeči med Slovenci.

In ukljub vsem tem mahinacijam bi bila še vedno zmaga na naši strani, da ni komisija postopala nezakonito. Resnici na ljubo pa moramo konstatovati, da je trgovec Jurij Mose nam dal pooblastilo, dasi so mu žugali nasprotniki. Proti Slovincem je bilo — vse! To se je pokazalo tudi o demonstraciji in večerni bakljadi. Vojaki so zaprli vse uhode iz okolice v mesto, da ne bi se dogodilo kaj hudega goriškim demonstrantom, ki so upili „abbasso i schiavi“, „morte“, „m...“ itd., ter so nepretržno prepevali „Lassé pur che i canti e subii“. Druhal je žalila in izzivala grozno in — svobodno. To si moramo zapomniti. Demonstracije so trajale vso noč in celó še danes zjutraj (23.)

V soboto zvečer — i to treba zabeležiti — je bilo posvetovanje na ces. kr. okr. glavarstvu. Tega posvetovanja so se udeležili baje: Pajer, Verzeznassi, Venuti, Graziano Luzzato, komisar Prinzig ter gospod — Božič!

Položaj na Kreti. Danes je zopet vse tiho. Ker ze nimajo drugzga javiti, ponavljajo iz Aten že večkrat došlo poročilo, da v Kaneji nadaljuje plenjenje in v nekaterih krajih otoka da so praske med mohamedanci in uporniki.

Grški službeni list objavlja kraljevski dekret, glasom katerega je zasnovati 12 novih bataljonov pehote, 14 baterij topništva, jeden bataljon ženije in 6 stotnij vozarstva. Torej se Grška kljubu vsemu marljivo pripravlja na vojno.

Včeraj so dospeli v Kanejo prve pomožne čete francoskega vojnega oddelka na Kreti. Francoske vojske je pozdravila ruska eskadra, na kateri so glasbe svirale „marzelézo“.

Različne vesti.

Prihodnja številka našega lista izide še le v soboto zjutraj. To radi današnjega praznika.

Dejanj potrebujemo in ne besedi! „Triester Zeitung“ obsoja parlamentarno revolucijo, ki jo je uprizorila stranka progressova z uničenjem volitve Nabergoja. Pravi, da je to čin grde netolerancije, tembolj, ker gospodi ni bilo niti do tega, da bi, če že ne opravičili, vsaj nekako navidezno olepšali ta svoj čin. Dalje pravi „Triester Ztg.“, da je ta čin čudna ilustracija k zatrdilom progressovcev o njih ljubezni do okolice. — Res, čudna ljubezen je to, ki ne privoščja okolici niti zakonito izvoljenega zastopstva. — In mi bi bili jako hvaležni „Triesterici“ na tej obsodbi, ako ne bi bila ista „Triesterica“ par dni poprej delala globokih poklonov pred istimi možmi, ki so zagrešili ta grdi čin netolerancije!! — Saj se „Triesterica“ ne bode hotela zagovarjati, da ni poznala teh mož! Poznala jih je, kakor jih poznamo mi, vedela je, kakor vemo mi, da ta gospoda ne pozna ozirov do nikogar, razun — do sebe. In ako so se morda sedaj nekoliko potuhnili nasproti krogom, v katerih se giblje „Triesterica“, je to le taktički maneuver. V resnici pa je tako, da so se le ti krogi približali progressu, in ne progressu njim. Vse te besede „Triestericine“ o netoleranciji niso vredne niti piškovega oreha: z dejanji naj bi bili gospoda storili nemogoča taka nasilstva.

Nemiri po Primorskem. Tega spričevala nam ne more odrekati nikdo: da smo šli mi te dni do skrajne meje samozatajevanja. V svojih poročilih o izgrelih po okolici smo se boječe izogibali vsemu, kar bi utegnilo biti le podobno kakemu vspodbujanju ljudstva do nasilnih pojavov; kolikor smo pisali o tem, je imelo le ta namen, da moralno povzdignemo naše ljudstvo v tej dobi nesreče, ki nas je zadela. Skriti in sramovati bi se bili morali pred slovenskim svetom, ako ne bi bili storili te svoje dolžnosti. O izgrelih po Istri pa smo molčali do sedaj. Mi pozivljamo kogar-si-bodi, naj se le oglasi, ako ima le senco kakega dokaza za nesramno trditev židovskega časopisja, da so vse to, kar se dogaja sedaj po Primorskem, uprizorili naši voditelji! Mirno vestje lahko trdimo: ako je prišlo do neljubih dogodkov, prišlo je spontanno iz ljudstva samega. Zato je naša sodba taka — in tej sodbi more pritrditi vsako —, da te dogodke treba soditi z dvojnega stališča: sodnik sodi te dogodke se stališča pisanega zakona, državnik in politik jih pa mora soditi po vzrokih, po čustvih, ki jih je položil stvarnik v človeška srca. Politik, ki hoče biti pravičen sodnik o takih dogodkih, mora imeti zmisa za to, kar se godi v duši človeški, ko vidi ali meni videti vnebovpjajočo krivico.

Mi smo molčali dosedaj o izgrelih po Istri, ker nismo hoteli ulivati olja v ogenj. Sedaj pa, ko brezvestni neprijatelji hote valiti krivdo tja, kjer je ni, na naše može, sedaj bi se kazali brezvestne do svoje lastne stvari, ako ne bi reagirali proti brezvestnemu početju brezvestnih ljudi.

No, pa tudi danes se hočemo sklicevati le na priče.

V Pulji je bilo te dni hudih izgredev in v nemških in italijanskih listih je kar mrgolelo klevetanje na adresu našega naroda trpina. Vse, vse so baje izzvali slovanski agitatorji. To je bilo vedno tako: nasprotniki ne poznajo nikake meje v svojem besnenju, ako pa pride do reakcije od strani proganjanih, potem morajo poplačati ves račun — slovanski agitatorji. To je že tako metoda v tem laganju in prikrivanju resnice.

Sedaj pa čujmo, kako piše list „Reichswehr“ o izgrelih v Istri! „Zadnji volilni vspehi so na nevaren način razgreli glave našim italijanissimom. Predvčerajšnjem so priredili bakljado in razsvetljavo mesta. Velika množica se je valila po ulicah in je vsklikala „evviva“ italijanskim poslancem. Prvo je bilo zasramovanje Slovanov! Vsled tega je prišlo pred gledališčem in po ulicah do hudega spopada med Italijani in Slovani; tudi streljalo se je in je bilo več ranjenih. Priti sti morali dve stotnji vojakov, da se izpraznili ulice. Vsi javni lokali so se morali zapreti. Situacija v Poreču, kamor je odšlo vojaštvo, zadobiva nevaren značaj. Mesto je uprav obkoljeno od kmetov. Od irredentistične strani se širi vest, da so Slovani iz Rusije dobili denarja in orožja. „Il Giovine Pensiero“, to glavno glasilo italijansko v Pulju, poroča, da je množica o tam kajšnjih izgrelih vsklikala burne „Pereat“ Slovanom, vendar pa tudi isto glasilo, da je slovanska agitacija vzrok izgredom! Iz kratka: jako „veselo“ postaja sedaj v naši Primoraki.“

Iz tega poročila povsem nepristranskega glasila je jasno razvidno, da so žalili in izzivali Italijani in naši so se — branili. Po italijanskih nazorih pa je seveda kriv oni, ki se brani, ako je ta nesrečnež slučajno — Slovan!

O izgrelih pred Porečem pa nam pišejo od tam: Italijanska gospoda so brzojavili v svet bombo, da v nedeljo dne 21. marca se ima dvigniti proti Poreču 10.000 kmetov. Le zato da so gospoda in fakini dne 10. marca mahnali v Poreču po naših volilnih možeh. Dne 16. marca so naši kmetje mirno spremljali svoje može v Poreč, ker so se bali po vsej pravici, da iste zopet napade poreska fakinaža. Ker pa ima strah velike oči, izposlovali so italijanska gospoda, da je došlo iz Pulja v Poreč 400 vojakov braniti italijansko kožo. V soboto so hodili po vseh vaseh močni oddelki vojakov. Vsi, možki in ženske, so zapuščali delo na polju, ter so začudeno povpraševali vojake: ali so morda tu vojaške vaje, ali pojdejo na pomoč kristijanom proti Turkom? Istotako so se povpraševali med seboj vojaki in njih zapovedniki: čemu smo došli semkaj, proti komu, ko je vse na delu, na polju? — In mi vprašamo: zakaj so italija

ska gospoda brez potrebe vznemirjali ves svet? Menda zato, ker so se hoteli maščevati na izgubi kmečkih občin v Istri. A mi menimo, da bi se italijanska gospoda ne smeli tako igrati z narodom in c. kr. vojsko.

Ko so dne 10. marca kričali v Pazinu in Pulju, sosebno pa v Poreču: Abbasso con pelle di pecora, morte ai schiavi, evviva Bartoli, abbasso Laginja, Evviva Istria italiana! — in ko so hodili po mestu kakor sansculoti o času francoske revolucije, tedaj ni trebalo vojakov proti našim kmetom, kajti mirno so gledali od daleč, kako je zmagalo nasilje nad pravico, krivica nad poštenjem.

Vso to komedijo so uprizorili Italijani iz maščevanja proti hrvatskim kmetom okraja poreškega. Ta italijanska gospoda so taki, kakor oni volk, ki je hotel raztrgati jagnje, češ, da mu isto vodo kali. Zato bi bilo le pravično, da bi italijanska gospoda tudi plačali stroške za to „okupacijo“.

Stvar pred Porečem je bila torej jednostavno taka-le: Dne 10. t. m. so poreški pouličnjaki napadali naše volilne može. V skrbi, da bi se ti napadi ponovili tudi dne 16. t. m., je ljudstvo spremilo volilne može do Poreča. — V očigled tolikemu številu kmetov si seveda poreški junaki niso upali razgrajati proti hrvatskim volilnim možem; zato dajajo duška svoji jezi z lažmi in obrekovanji, ki jih pošiljajo v svet, kakor da bi bila okolo Poreča prava pravcata revolucija. Volk kriči, da mu jagnje kali vodo.

Obrekovalci so toli brezsrčni, da trde, da je Laginja kriv na izgredih. Kdor pozna mirno nprav tega moža, ta ve, koliko je vredno tako obrekovanje. Ali postojmo malo. Morda je dr. Laginja res nekoliko kriv, ako bi hoteli smatrati za krivdo dejstvo, da ni hotel vzeti na se odgovornosti pred razburjenim narodom, da bi ga miril. Da pa dr. Laginja nikdar več ne vsprejme take odgovornosti, to je mož že lojalno povedal toliko v parlamentu, kolikor na lanskem občnem zboru društva „Edinost“. Čemu torej klevetanje?

Isto velja za tržaško okolico gledé govoričenja, s katerim „Piccolo“ opravičuje neodobrenje volitve Nabergoja — češ, da ni zinil nijedne besede v pomirjenje ljudstva „kakor bi bila njegova dolžnost“. I tu velja: kdor je kriv, da je zaplapolalo, ta naj gasi! Nemirov po Primorskem nismo krivi mi, ampak oni, ki delajo krivico in ogorčajo s tem čustvovanje naroda. To naj si zapomnijo na vseh straneh!

Po okoličnici ni bilo včeraj nikacega posebnega dogodka. Pač pa se je predvčerajšnjem izbrala v Škedenju vsa vas, ko se je doznalo, da mestni svet ni potrdil izvolitve Nabergojeve, ki je bil izvoljen zastopnikom ravno tega okraja. Ljudstvo je šlo v sprevodu do blizu mestnega pokopališča. Prepevalo je in neprestano vsklikalo „Živio Nabergoj“, toda mir se ni kalil. Redarji so sicer sledili demonstrantom, ali niso posegnili vmes, da bi preprečili demonstracijo. — Na Proseku so še vedno vojaki. Sicer pa se je ljudstvo pomirilo nekoliko, in so se jeli vračati pobegli cikorijaši. — O dogodkih v Bazovici smo prejeli daljši dopis, katerega priobčimo v soboto.

S tržaškimi razmerami se bavita oba slovenska dnevnikarja ljubljanska. Hvaležno beležimo ta dokaz sočustvovanja. Člankov v „Slov. Narodu“ in „Slovenec“ ne moremo ponatisniti doslovno iz ozirov na naše tiskovne razmere. Le par odstavkov naj navedemo tu! „Slovenec“ piše med drugim:

„Edinega državnega poslanca uzela je tržaškim Slovincem židovska iredenta. Terorizem, nasilstvo, gospodarski pritisk na odvisne volilce še morda nikjer in nikdar niso praznovali takih orgij, kakor pri izvolitvi Mauronerja. Kaj čuda, da je potemtakem poštena, možata slov. okolica podlegla tržaškega mesta“.

Omenivši, kako si prizadevajo tržaški iredentovci da bi uresničili svoja stremjenja, zaključuje „Slovenec“:

„Tržaški Slovenci to dobro vedo! In če se temu z vsemi silami protivijo, je to njih delo domorodno, dinastično, avstrijsko in vsi avstrijski faktorji bi ji morali podpirati. Kdor jih ne podpira, njihovo delo podira! Videant consules“.

„Slov. Narod“ pa piše med drugim:

„Dne 18. marca t. l. bil je za Trst in slovensko okolico, za slovenske dežele, za vse Slo-

vane in za našo Avstrijo dan žalosti. Nad nami Slovenci zgodilo se je nečuvno nasilstvo, grozna krivica, vnebovpijoč greh; vzeli so nam jedini slovenski državnozbornski mandat, ki je bil do sedaj vedno v rokah našega prvaka, za državno in za slovansko stvar prezasluznega moža Ivana Nabergoja.

Kakih gnjusnih sredstev, kakor podkupanj, pretenj, nasilstev in barbarskih činov se je posluževala nasprotna progressova stranka, da je prodrla z Garibaldincem Mauronerjem, tega ni moč opisovati; tudi gojimo vsi patrijotični Avstrijci nado, da mora pravica prodreti.

Žalostna resnica v tem hipu je pa, da je 40.000 Slovencev v Trstu in okolici ostalo brez zastopnika v drž. zboru in 100.000 Italijanov imelo boče 5 svojih državnih poslancev.

Naše stanje je sedaj obupno in pričakujemo izvestno, da bodo slovanski poslanci soglasno skrbeli za to, da Mauroner ne sede na sedež, ki pripada slovenskemu poslancu in da Mauroner še sramotneje zapusti zbornico, kakor jo je o svojem času zapustil Vergottini!

Za podružnico družbe sv. Cirila in Metoda na Greti se je nabralo v pušici-nabiralniku g. J. Turka v Škorklji 4 gld.

Nj. c. in kr. Visokost nadvojvodinja Štefanija dospela je predvčerajšnjem s spremstvom v Dubrovnik. Cesarici-na-vdova se je nastanila v hotelu „Imperial“ ter je izjavila svojo iskreno zadovoljnost na tem svojem obisku Dubrovnika.

Oproščenje od vojaških vaj. Vslad prošnje ministerstva za pravosodje so za to leto oproščeni od vojaških vaj vsi sodnijski uradniki, nahajajoči se v pričuvi (rezervi). Izvzeti so samo oni, katerim je letošnje leto zadnje v rezervi.

Čast. naročniki „Brivca“ naj oprostijo, ker je zadnja številka prišla nekaterim prepozno v roke. Zaradi mnogega dela bil je list dotiskan šele v soboto o polnoči. — Upravišтво boče skrbelo, da se ta nedostatek ne povrne več.

Upravišтво „Brivca“.

Češki izletniki v Dalmaciji. O Veliki noči pride okolo 100 čeških izletnikov v Dalmacijo. Izletniki si ogledajo med drugim vođopad Krke, Kaštela, historijske izkopine v Solinu itd.

Slov. pevsko društvo v Ptuj priznalo je razpisani nagradi po 80 kron skladbama „Domovini“, moški zbor z tenor samosplovom, ki ga je poslal g. F. S. Vilhar v Zagrebu in „Domovini“, mešani zbor, ki ga je poslal g. Lavoslav Pahor v Logatcu.

Besede obeh skladb so našega dičnega pesnika Simona Gregorčiča.

O teh dveh skladbah izrekel se je ocenjevalni odbor posebno laskavo.

Kar se tiče drugih skladb, izrekel se je ocenjevalni odbor glede večine jako pohvalno, posebno pa glede skladb „Večerna“ od Petra Jereba v Litiji, „Vijoličen vonj“ od A. Sachsa v Ljubljani, „Srce sirota“, „Vesni“, „Smehljaj se“ od A. Jesena v Mariboru, „Izgubljeni cvet“ od dra. Schwaba na Vranskem, „Planinarica“ od Ferda Juvanca v Cirknici, „Kviško bratje“ od Danila Fajgeljina v Srpenci in „Avstrija moja“ od Franja Schneidera v Lutomeru.

Ker nam nekateri gg. skladatelji niso naznačili bivališča, prosimo, da reklamirajo, ako ne dobé skladb do 5. aprila.

Konečno izreka odbor vsem gg. skladateljem pristrčno zahvalo za poslane skladbe in prosi, da ga tudi za naprej blagohotno podpirajo. Bog in narod! Odlikovani skladbi pevali se bosti na prihodnjem velikem koncertu Odbor.

Ljubljana po potresu. Od tam se nam poroča 23. marca t. l.: Ugodno pomladansko vreme oživelilo je v našem mestu te dni stavbeno gibanje: te dni se je pričela druga stavbena doba po potresu. Tudi letos se mnogo dozida v Ljubljani, ali pa se poškodovano prenovi in prezida. Dočim so se min. leto gradila večinoma zasebna poslopja, sezida se letos mnogo javnih poslopij, ki bodo do zime pod streho. Do tega časa bodemo imeli v Ljubljani že kakih 200 in več stanovanj na razpolago, in zatem je upati, da bode konec kričeče visokim najemščinam in neznosni draginji, ki vlada sedaj tukaj in odganja razne stanove v predmestja iskat stanovanj, tuje pa plaši nastaniti se tu. V štirih ali petih letih bode Ljubljana do cela prenovljena in z modernimi stavbami in napravami preskrbljena,

zatem se izvestno povzdigne v njej obče blagostanje, katerega je nujno potrebna!

Nenavaden dogodek. V nekaterih čeških listih čitamo zanimiv slučaj, iz katerega sledi jasno, kako važno je zavarovati svoje življenje za slučaj smrti. V Melniku je umrl tamošnji profesor trgovinske šole g. Jaroslav Pavliček v starosti 30 let. Prav pred svojo smrtjo, dne 22. januarja t. l. dopoldne, dal se je zavarovati pri banki „Slaviji“ v Pragi za 1000 gld. Banka „Slavija“ sprejela je zavarovalno pogodbo, ki je stopila v veljavo z gorenjem dnem ob 12 uri popoldne in prav tistega dne ob štirih popoldne je nagloma umrl profesor Pavliček. Kakor razvidno iz zahval, ki jih je poslala mlada vdova po čeških listih, izplačala ji je „Slavija“ takoj brez najmanjših ovir in brez vseh odtegljajev ves zavarovani kapital — kar ni navada pri družih zavodih — in je tem činom dokazala najsijajnejšo svojo kulantnost. Kako modro je torej zavarovati svoje življenje za slučaj smrti, in zlasti noben zakonski mož ne bi smel biti nezavarovan. Zavarovati pa ni potreba svojega življenja pri tujih, naši narodnosti čisto sovražnih zavodih, kajti, kakor kaže gorenji slučaj, zasluži tudi naša domača zavarovalnica „Slavija“ popolno, nemejeno zaupanje in k njej zatekati se je dolžnost vsacega pravega rodoljuba.

Duhovit odgovor je dal nedavno grški minister za zunanje stvari, Skuzes, nemškemu odposlancu v Atenah, Plessenu. Kakor namreč javlja francoski časopis „L' Illustration“, se je podal Plessen naravnost k Skuzesu, ko se je bil polkovnik Vassos z vojsko izkrcal na Kreti ter vprašal ministra s pravo prusko oholostjo in nadutostjo:

„Kako je Grška mogla zasesti Kreto brez dovoljenja Nemčije?“

Minister Skuzes je hitro zavrnil Prusa: „Baš tako, kakor je svoječasno šla Nemčija in je brez dovoljenja Grške zasedla Šlezvig-Holštajnsko“.

Na ta izvrsten odgovor se je Prus ugrizel za ustnico in odšel dolгим nosom. A vendar kaže tudi ta malenkostni dogodek, kakó radi se Nemci mešajo v tuje stvari!

Sodnijsko. 25letni Jakob Poškar in 28letni Fran Komol, kmeta iz okolice ajdovske, bila sta predvčerajšnjem pred tukajšnjim sodiščem. Poškar, obtožen radi žaljenja Nj. Vel. cesarja in javnega nasilstva. Komol samo javnega nasilstva. Poškar je dobil 10 mesecev, Komol pa 6 tednov ječe.

Koledar. Danes (25.): Oznajenje Mariji Devici. — Jutri (26.) Emanuel, mučenec; Ludger, škof. — Zadnji krajec. — Solnce izide ob 6. uri, zatoni ob 6. uri 13 min. — Toplota včeraj: ob 7. uri zjutraj 11 stop., ob 2. pop. 14,5 stop. C.

Najnovejše vesti.

Trst 24. Danes o poludne je bila seja našega občinskega sveta, da bi si izvolili župana, toda ostala je brezvspešna, ker ni nobeden kandidat dobil absolutne večine. Kandidata sta bila Pitteri in Vianello. Volili so dvakrat in potem je sledila ožja volitev. Vnela se je razprava, da-li naj se volitev nadaljuje. V razpravo sta posegla tudi slovenska svetovalca Kosec in Vatovec, oba sta bila za to, da se volitev nadaljuje. In pri tem se je zgodil čudež: galerija je ploskala Vatovcu. V tem zmislu se je sklenilo, da je voliti še enkrat. Toda tudi to pot ni bilo uspeha. Slednjič se je sklenilo, da se bode volitev nadaljevala danes zvečer ob 7. uri.

Kaneja 24. Proklamacija admiralov pozivlja ustaše in grške vojake, da naj se vzdrže vsacega napada na turške utrdbе. Proklamacija o blokadi pravi, da se izpostavi uporabi sile vsaka grška ladija, ako prekorači določeno mejo.

Rim 23. Papež je vsprejel velikega kneza ruskega Nikolaja, katerega ja spremljal dosedanji zastopnik Rusije v vatikanu.

Volilci!

ki želé podpisati utoka zoper volitvi Hortisa in Mauronerja, naj se potrudijo v „Del. podp. društvo“. Čas je do 29. t. m. dopoldne.

Zobobol olajšujejo

zobne kapljice lekarja Piccolija v Ljublan (Dunajska cesta) katere so bile odlikovane z Najvišjim priznanjem Nj. c. in k. Vis. preljase gospe prestolonaslednice-udove nadvojvodinje Štefanije Stoklenica velja 20 kr

Trgovinske brzojavke in v isti.
 Budimpešta. Pšenica za jeson 7-17 7-18 Pšenica za
 spomlad 1897 7.74 do 7.75 Oves za spomlad 5.68-5.69.
 Pšenica spomlad 6.36-6.38. Koruza za maj-juni 1897. 3.56-3.57
 Pšenica nova od 18 kil. f. 8.05-8.00 od 79 kilo.
 8.15-8.20. od 82 kil. f. 8.20-8.25 od 81 kil. f. 8.25
 8.30 od 82 kil. for. — — — — —. Jačmena 6.10-8.10
 pšenice 5.65-6.10.
 Silne ponudbe, povpraševanje jako mlačno prodaja
 15000 met. st., trg mlačen, cene za 5 n. zopet ceneje. Vre-
 me: lepo
 Praga. Neračunirani sladkor for. 12.02 do 11.92. Za
 maj f. 11.95. mirno.
 Praga. Centrifugal novi, postavljeno v Trst
 carino vred odpošiljatev precej f. 8150 31.75 Concasse
 33.75 — — — — —. V glavah sodih 36 — — — — —
 Havre. Kava Santos good average za mare 55.25
 za juli 56.50 boljše.
 Hamburg. Santos good average za mare 45. — za maj-
 46. — za september 47. — za december 47.25 mlačno.

Dunajska borza 23. marca 1897.

Državni dolg v papirju	danes	včeraj
100.70	100.70	100.50
100.70	100.70	100.50
Avstrijska renta v zlatu	122.50	122.35
100.20	100.20	100.10
Kreditne akcije	359. —	358.25
London 10 let.	119.70	119.70
Napoleoni	9.52 1/2	9.52 1/2
10 mark.	11.74	11.74
100 mark.	45.10	45.05

Društvo doslužnikov katoliške duhovščine.

Dovoljujemo se povabiti p. n. gospode du-
 hovníke, da pristopijo kakor členi doslužnikov
 (emeritov). To društvo ima namen, da za slučaj
 invalidnosti na podlagi medsebojnosti zavaruje
 primerno rento vsem osebam duhovskega
 stanu v Avstriji, katere so vstopile kakor redni
 členi v društvo ter vplačujejo premijo, primerno
 svoji starosti.

Kakor redni člen se more vsprejeti vsaki v
 Avstriji bivajoči duhovnik, ki ni še prekoračil 45.
 leto ter je duševno in telesno zdrav. Koliko je
 vplačati premije za vsakih 100 gl. rente na leto,
 je razvidno iz doli sledečega tarifa.

Kakor podporni člen se more vsprejeti
 vsakdo, torej tudi lajik, ako daruje društvu ali
 100 gl. jedenkrat za vselej, ako pa najmanj po
 5 gl. av. velj. na leto. Podporni členi nimajo ni-
 kakoršne odgovornosti za zavarovalna opravila
 pomočne blagajne. Podporni člen more izstopiti,
 kadar mu je volja.

Zajedno prosimo p. n. gospode duhovnike,
 da pomagajo graditi društvo duhovniških dosluž-
 nikov s tem, da na dekanjskih in svobodnih du-
 hovskih konferencah spregovoré v prid temu
 društvu in da delujejo časnikarski v interesu
 društva.

Pravila in prospekte razpošilja na zahteva-
 nje zastoj ravnateljstvo društva na Du-
 naju, I. Wipplingerstrasse 30.

Tarifa (netto in brutto) za uplačevanje zavarovalnine.

a) za rastočo invalidsko rento.

Razred zavarovalnika	Starost o pristopu	Maksimum dobe v- plačevanja izračunano v letih.	Okrogla povprečna premija	Dodatek za uprav- ne stroške	Skupno je torej v- plačati na leto
			za vsakih 100 gl. a. v. rente:		
			gl. nč.	gl. nč.	gl. nč.
I.	do 25	40	5 —	75	5 75
II.	26-30	35	6 —	75	6 75
III.	31-35	30	7 75	75	8 50
IV.	36-40	25	10 15	75	10 90
V.	41-45	20	13 70	75	14 45

b) za stalno invalidsko rento

Razred zavarovalnika	Starost o pristopu	Maksimum dobe v- plačevanja izračunano v letih.	Okrogla povprečna premija	Dodatek za uprav- ne stroške	Skupno je torej v- plačati na leto
I.	do 25	40	7 —	75	7 75
II.	26-30	35	8 35	75	9 10
III.	31-35	30	11 —	75	11 75
IV.	36-40	25	14 70	75	15 45
V.	41-45	20	20 10	75	20 85

Opomnja.

Ako se plačuje na 1/2 leta, je treba 1 1/2% doklade
 " na mesec, " 3% " "
 (Doklada se računi od letne premije, vključno do-
 datek za upravne stroške.)
 Vstopnina, ki se vplača jedenkrat za vselej,
 iznosa 1 gl. za vsakih 100 gl. rente, ki naj se
 zavaruje, najmanj pa 4 gl.

Náčelnik vodstva: Rudolf Eichhorn. Ravnatelj: Emanuel Woltawa.

1000

suhih orehovitih, lipovitih, javorovitih, bre-
 stovitih, češnjevitih, hrusevitih in hrastovitih
ploho v
 po 3—5 col debelih je na prodaj. Kupci
 naj se obrnejo do Janeza Lenarčiča, lesnega
 trgovca v Želimljah p. Studenec, Kranjsko.

Nič več kašlja!

Balzamski petoralni prah
 ozdravi vsak kašelj, pljučni in bronhijalni katar,
 dobiva se v odlikovani lekarni
PRAXMARER „Ai due mori“ Trst, velik trg.
 Poštne pošiljatev izvršujejo se neutegoma.

Wertheimov

šivalni stroj na dvojen prišitek
 Nemški fabrikat prve vrste za domačo in obrtno
 rabo, razpošiljam z Dunaja na vse kraje avstro-ogerske
 monarhije.

stroj na noge z visokim držalom	35 gl. 50 nč.
stroj na roko z visokim držalom	31 gl. 50 nč.
stroj z ladjico na krog	49 gl. — „

30dnevna poskušnja Sletno jamstvo.
 Vsak stroj, kateri se ne obnese izvršno v času poskušnje,
 vzamem nazaj na moje stroške. Cenik in šivalni uzorci
 do iti je na zahtev.

Razpošiljalna hiša šivalnih strojev

Lois Strauss

trgovskosodno protokollirana firma
 oskrbovalec društva c. k. državnih uradnikov.
 DUNAJ, IV., Margarettenstrasse št. 12 gs.

Borzni trg št. 14

Sedanja razstava:

Velezanimivo po-
 tovanje preko Ka-
 sela in okolice v
 Virtembergu pog-
 led na hišo bajk
 bratov Grimm,
 Wilhelmshöhe,
 ječo Napoleona III.

Ustoppnina 20 novč. otroci 10 nov.

Pristno brnsko sukneno blago.

Jeden odrezek	gl. 3.10 iz dobre	pristno
3-10 m. dolg, za-	" 4.10 "	
dosten za jedno	4.80 "	ovčeno
možko obleko	6. — iz boljše	
stane samo	7.75 iz fine	volne.
	9. — iz fineje	
	10.50 iz najfineje	

Jeden odrezek za črno salensko obleko gl. 10.
 Blago za vrhno suknjo, loden, Peruvienne, Doskingo,
 blago za državne uradnike, fini Kammarne in Cheviot itd.
 razpošilja po tovarniških cenah poznana, realna in poznana
zaloge Kiesel-Amhof v Brnu Brunn

Uzorec zastoj in franko. Pošiljatev po uzorcih. Pozor!
 P. n. občinstvo opozarja se posebno, da se blago dobiva
 mnogo ceneje, ako se direktno naroči mesto pri preku-
 povalcih. Firma Kiesel-Amhof v Brnu (Brunn) razpošilja
 vse blago po resničnih tovarniških cenah brez dodatka
 rabata kojega krojači dobivajo.

Svečar v **J. KOPAČ** Solkanska cesta
 Gorici št. 9.
 priporoča velečastitemu svečenstvu, cerkvenim upravam,
 ter slavnemu občinstvu pristno

Voščene sveče

kilogram po 2 gl. 45 nč.

Ha so one sveče, koje nosijo pretokollirano tvornično znam-
 ko, nepokvarjene, jamčim se svoto 1000 kron.

Sveče slike vrste za pogrebe in postransko raz-
 svetlilno cerkva dobivaj se po jako nizkih cenah.

Prodajem tudi tamijan za cerkve:

Lacrima najfinejši klgr. po gl. 1.20
 " običajni " " " 1. —
 Granis " " " —.60

Blago pošilja se na vse strani avstro-ogerske mo-
 narhije poštne prosto.

Liniment. Capsici comp.

s sidrom

iz Richterjeve lekarne v Pragi,

pripoznano izvršno, bolečine blažeče mazilo;
 dobiva se po 40 nč., 70 nč. in 1 gl. po vseh le-
 karnah. Zaučena naj se blagovoljno to splošno pri-
 ljubljeno domače sredstvo na kratko kot

Richterjev liniment s „sidrom“

ter naj se previdnostno vprejmejo le take
 steklenice kot pristne, ki imajo znano var-
 stveno znamko „sidro“.

Richterjeva lekarna

„Pri zlatem levu“ v Pragi

„Goriška tiskarna“ A. Gabršček

V Gorici, Gospodska ulica št. 9.

ima v zalogi vse tiskovine za županstva, šole, sodišča, cerkve
 itd. — Izdaje časopise:

„Soča“, tednik. cena gl. 4.40. — „Primorec“
 vsakih 14 dni, cena 80 nč. — „Slovenska knjiž-
 nica“, v mesečnih snopiščih po 18 nč., naročnina za jedno
 leto gl. 1.80. Doslej izšlo 58 snopišč. — „Knjižnica
 za mladino“, v trdo vezanih mesečnih snopiščih po
 25 nč., za naročnike 20 nč. Doslej izšlo 23 snop. — „Ma-
 terino delo za Boga in domovino“, 70 nč. — roman
 „Bele noči“, 25 nč. — „Venec slovan-
 skih povestij“, 55 nč. — „Rutarjeve črtice o
 pokn. grofiji Goriški in Gradiški“, 55 nč.

V Trstu prodaja prve tri tobakarnar M. Lavrenčič, na-
 sproti veliki vojašnici in tudi tobakarna Pipan v spredu
 Ponte della Fabra, na kar opozarjamo Slovence v Trstu in
 okolici.

G. Tönnies
 Ljubljana.
Tovarna strojev
 in
 kovačnica za kotle.
 Specijaliteta:
 žage in stroji za
 obdelovanje lesa.

Rojaki pozor!

Via delle Poste, št. 3 nasproti Pitschnu
 odprl sem

ново pekarno in sladšćicarno.

Kruh, svež vsaki čas, bel, fin 14 nč. K.
 „ z mlekom 16 in 18 „ „
 „ z maslom 20 „ 24 „ „
 Moka najfinejša 14, 16, 18, 20 in 24 nč. kilogr.
 Imam specijalitete: ruski in kineški čaj, sladšćice
 kavo in čokolado ter biskvite Antona Gatti. Na
 dom prosto! Pošiljatev od 5 kil. naprej le proti
 povzetju. Cene imam nizke, da nikjer ni takih;
 priporočam se Vam rojaki udanostno A. Širca.

Riunione Adriatica di Sicurtà

24-2 v Trstu.

Zavaruje proti požarom, prevozu po suhem,
 rekah in na morju, proti toči, na življenje v vseh
 kombinacijah.

Glavnica in rezerva društva dne 31. decembra 1892
 Glavnica društva gl. 4,000,000.—

Premijna rezerva zavarovanja	na življenje	13,326 346.98
Premijna rezerva zavarovanja	proti ognju	1,682,248.22
Premijna rezerva zavarovanja	blaga pri prevažanju	49,465.07
Rezerva na razpolaganje		500,000.—
Rezerva zavarovanja proti pre- minjanju kurzov, bilanca (A)		333,822.42
Rezerva zavarovanja proti pre- minjanju kurzov, bilanca (B)		243,331.83
Rezerva specijalnih dobičkov zavarovanja na življenje		500,000.—
Občna rezerva dobičkov		1,187,164.86

Urad ravnateljstva:

Via Valtervo, br. 2 (v lastnej hiši).

ITALIJANKA

g. kt. priv. avstr. kreditnega zavoda
 za trgovino in obrt v Trstu.

Novci za vplačila.

V vredn. papirjih na	V napoleonih na
4-dnevni odkaz 2 1/2%	30-dnevni odkaz 2 1/2%
3- 2 1/4%	3-mesečni 2 1/2%
20- 2%	6- 2 1/2%

Za pismo, katere se morajo izplačati v sodanjih
 bankovnih avstr. velj., stopijo nove obrestne
 take v klopst z dnem 5. febrara, 9. febrara in
 odnosno 2. marca t. l. po dotičnih objavah.

Okrožni oddel.

V vredn. papirjih 2% na vsako svoto.

V napoleonih brez obresti

Nakaznice

za Dunaj, Prago, Pešto, Brno, Lvov, Tropav, Reko
 kakor za Zagreb, Arad, Bielitz, Gablonz, Gradec,
 Sibinj, Inmost, Celovec, Ljubljana, Line, Olomuc,
 Reichenberg, Saaz in Solnograd, — brez stroškov

Kupnja in prodaja

vrednostij, diviz, kakor tudi vnovčenje kuponov
 proti odbitku 1% provizije.

Iskase vseh vrst pod najumestnejšimi pogoji.

Predujmi.

na jamčevne listine pogoji po dogovoru. Kredit
 na dokumente v Londonu, Parizu, Boro-
 liu ali v drugih mestih — provizija po
 jako umestnih pogojih.

Kreditna pisma na katerokoli mesto.

Vložki v pohrano.

Sprejemajo se v pohrano vrednostni papirji, zlat
 ali srebrni denar, inozemski bankovci itd. — po
 pogodbi.

Naša blagajna izplačuje nakaznice narodne banke
 italijanske v italijanskih frankih, ali pa po dnevnem
 cursu.

Trst, 2. febrara 1896.